

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.440/2017/4.szám

A Szegedi Ítéltábla a Horváth és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Radics György Viktor) által képviselt felperesnek - a dr. Szőke Péter ügyvéd által képviselt alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2017. március 24. napján kelt 8.P.20.688/2015/80. számú ítélete ellen az alperes részéről 83. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 31 750 (harmincegyezer-hétszázötven) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A peres felek korábban befektetési egységekhez kötött ún. unit-linked életbiztosítási szerződést kötöttek egymással, amelynek lényege, hogy a szerződő fél által befizetett díjakat a biztosító az általa felkínált és a szerződő fél által kiválasztott - befektetési alapokhoz hasonló - eszközalapokba fekteti, így a lejáratkori kifizetés mértékét elsődlegesen ezen alapok hozama határozza meg. A szerződő a befektetéseiben módosíthat, áthelyezheti azokat az egyik eszközalapról a másikba. Az eszközalapok közötti váltás bizonyos számát meghaladóan a felperes további díjat nem számol fel, azaz díjmaximumot alkalmaz, miután azonban az alperes évi 13 alkalommal kérte az eszközalapok váltását, a felperes a díjmaximumot eltörölte, utóbb ezt az intézkedését visszavonta.

A felperes eljárását sérelmezve az alperes panasszal élt a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumnál azt állítva, hogy a felperes a fogyasztók ellen sorozatosan gazdasági büntetteket követ el. Az alperes nyolc pontba foglalt panaszát a PSZÁF Fogyasztóvédelmi, Jogérvényesítési Főosztálya vizsgálta: annak négy pontját elutasította arra hivatkozva, hogy jogszabálysértést nem tárt fel, egy pontot illetően a beadványt a Gazdasági Versenyhivatalhoz tette át, míg a panasz tovább három pontja tekintetében az eljárást megszüntette utalva arra, hogy a Felügyelet megelőzően felügyeleti ellenőrzési eljárás keretében a felperesi biztosító befektetési egységekhez kötött életbiztosítási termékeit, továbbá a unit-linked befektetések kezelését, az eszközalapok befektetési politikáját megvizsgálta, a vizsgálatot lezáró határozatát a felügyelet honlapján közzétette.

Az alperes a biztositobank.hu weboldalon, és a youtube.com videómegosztón közzétette a felperes tevékenységével kapcsolatos kifogásait.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a biztositobank.hu weboldalán és a youtube.com videómegosztón közzétett alábbi valótlan tényállításával megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát:

a) „Minél mélyebben belementem az **(biztosító neve)** Biztosító elszámolási módszerének a megértésébe, annál többet és hajmeresztőbbet tapasztaltam a visszaélésekből, melyeket az **(biztosító neve)** Biztosító minden nap elkövet minden egyes ügyfelével szemben."

b) „Nagyon komoly elszámolási és manipulálási lehetőségeket alkalmaz az **(biztosító neve)** Biztosító a céljai elérése érdekében. Nevezetesen havi rendszerességgel euró 10 milliókat és forint 100 milliókat, időnként forint milliárdokat helyeznek el az eszközalapokban megmagyarázatlanul pl. (mérleg fejlődő eu). Az **(biztosító neve)** biztosító rendszeresen kivon euró milliókat vesztes eszközalapokból, és természetesen a vesztes eszközalapokba befektetőktől levonja a jogos veszteséget 100 %-ban, viszont a havi jogos veszteségen kívül az **(biztosító neve)** biztosító kivesz euró milliókat a befektetők vagyonából, ezzel megmenti az extrán kivont pénzt a veszteségtől, majd ezt az extrán kivont euró milliókat befekteti egy általa nyereségesre manipulált eszközalapba, melynek nyereség hozamát, mint „magánpénzt" zsebre vágja."

Az **(biztosító neve)** által nyújtott hivatalos információ alapján e tevékenységet kb. 78,5 %-ban gyakorolja (2012. 08. 31. alapján).

Havi rendszerességgel komoly extra euró milliók kerülnek nyereséges eszközalapokba, míg euró milliókat von ki a veszteséges alapokból. Gyakran előfordul az a jelenség, hogy egy nyereségre manipulált eszközalap értékét milliókkal (euró) növeli, míg a következő hónapban ugyanezt az eszközalapot veszteségesre manipulálja, és az eszközalap értékét milliókkal (euró) csökkenti."

c) „A biztosító által alkalmazott és általam megkérdőjelezett elszámolási problémákat, melyek alkalmazásával a mai napig az **(biztosító neve)** Biztosító nagyon komoly anyagi kárt okoz valamennyi befektető részére."

d) „Az **(biztosító neve)** Biztosító törvénytöron és illegálisan olyan elszámolási módszert alkalmaz, mely nem csak az én, de valamennyi befektető gazdasági érdekét sérti és veszélyezteti."

e) „Meggyőződéseim és álláspontom szerint az **(biztosító neve)** Biztosító ügyfelei kárára olyan elszámolási módszert alkalmaz, melyben ügyfeleit gazdaságilag károsítja."

f) „Ma reggelre egy nagy meglepetés ért azzal kapcsolatban, hogy kitiltottak engem az INDEX fórumáról valószínűleg azért, mert az **(biztosító neve)** Biztosító Zrt. által a fogyasztók ellen elkövetett gazdasági bűntettek sorozatáról rendszeresen írtam (és írni is fogok)."

g) „Az **(biztosító neve)** biztosító: (...) 2. manipulál az eszközalapok értékeivel;"

h) „Manipulálás a befektetésekkel, az **(biztosító neve)** biztosító saját javára és a befektetők kárára."

„Az **(biztosító neve)** biztosító euró tíz milliókat (euró alap), forint százmilliókat, milliárdokat (forint alap) helyez általa nyereségesre manipulált eszközalapokra, majd az elért extra hozamokat (profit) saját haszonként zsebre vágja. (mérleg fejlődő európa), (mérleg ázsia kötvény), (mérleg összesítés)

Az **(biztosító neve)** biztosító euró tíz milliókat (euró alap), forint százmilliókat, milliárdokat (forint alap) von ki az általa veszteségesre manipulált eszközalapokból, természetesen mielőtt az összegeket kivonja, a vesztes alapba befektetőktől teljes mértékben levonja a „jogos hozamvesztést", az extrán kivont pénzt „megmenti a veszteségtől"? majd a „kimentett pénzt" befekteti általa nyereségesre manipulált eszközalapba, majd az elért extra hozamokat saját haszonként zsebre vágja. (mérleg fejlődő európa), (mérleg ázsia kötvény), mérleg összesítés)

Manipulálás plusz értékben az eszközalapok értékeivel: hónapról hónapra rendszeresen plusz értékben euró tízmilliókat (euró alap), forint százmilliókat, milliárdokat (forint alap) helyez általa nyereségre manipulált eszközalapokra, és az elért hasznat és a „magánhaszon" zsebre vágja. (kilengések euró), (kilengések huf),

Manipulálás mínusz értékben az eszközalapok értékeivel: hónapról hónapra rendszeresen von ki az általa veszteségre manipulált eszközalapokból euró tíz milliókat (euró alap), forint százmilliókat,

milliárdokat (forint alap), ezzel a manipulálással az előző hónapban elkövetett manipulálását „visszaállítja eredeti állapotára” hogy jogilag minden helyes legyen. (kilengések euró), (kilengések huf),”

i) „Az **(biztosító neve)** biztosító havi rendszerességgel manipulálja az eszközalapok értékét oly módon, hogy extra összegeket (Euró milliőkat, forint Milliárdokat) helyez az általa nyereségesre manipulált eszközalapokba, vagy von ki az általa veszteségre manipulált eszközalapokból.

A KILENGÉSEK (EU), KILENGÉSEK (HUF) TÁBLÁZAT(OK) alapján havi rendszerességgel komoly összegek (Euró milliók, Forint milliárdok) vannak helyezve / kivonva az eszközalapokból. Ennek az a lényege, hogy miután egy „NYERESÉGRE / VESZTESÉGRE MANIPULÁLT” eszközalapra befektetett hozamát az **(biztosító neve)** biztosító „megszerezte vagy kivette”, utána rövid időn belül az eszközalap értékét hasonló, de negatív / pozitív összeggel visszaállítja eredeti állapotára”.

„Az **(biztosító neve)** biztosító komoly figyelmet szentel arra, hogy miután Ő kivette extra profitját a manipulált eszközalap(okból), a lehető legrövidebb időn belül mindent visszaállít eredeti állapotára, így ha a befektető per pillanat az **(biztosító neve)** biztosítóval együtt nyereségre tett szert, a befektető nyeresége rövid időn belül nullára vissza lett helyezve.”

j) „Az **(biztosító neve)** biztosító manipulálásai nyereségre /veszteségre
MANIPULÁLÁS - „NYERESÉGRE”

Az **(biztosító neve)** biztosító havi rendszerességgel manipulálja az eszközalapok értékét oly módon, hogy komoly összegeket (Euró milliőkat, forint százmilliókat, esetenként milliárdokat) von ki az általa veszteségre manipulált eszközalapokból, Természetesen a vesztes eszközalap befektetőitől 100 %-ban levonja a „JOGOS VESZTESÉGET” azonban az extrán kivont Euró milliőkat megmenti a veszteségtől, és a „MEGMENTETT ÖSSZEGET” befekteti mint „MAGÁNVAGYONT” az általa nyereségesre manipulált eszközalapba, majd ennek a hozamát (nyereségét) mint „MAGÁNVAGYONT” az általa nyereségesre manipulált eszközalapba, majd ennek a hozamát (nyereségét) mint „MAGÁNVAGYONT” zsebre vágja.

k) „Büntetőjogi felelősségre vonás: Rövidesen eljön az idő, amikor az **(biztosító neve)** Biztosító Zrt. büntetőjogilag felelősségre lesz vonva valamennyi törvényellenes cselekedeteiért. Valamennyi résztvevő, akik segítettek a Biztosítót törvényellenes cselekedeteinek a végrehajtásában hasonlóképpen elszámoltatva lesznek.”

m) „Az **(biztosító neve)** Biztosító az eszközalapok manipulálásaival megkárosítja ügyfeleit. Többek között:

- manipulál a hozamszámlálással;
- az eszközalapok értékeivel;
- manipulál veszteségre/nyereségre

valamint a veszteséges eszközalapok veszteséges múltjának az eltüntetésével.”

Youtube video elérhetősége - Az **(biztosító neve)** Biztosító mindent tagad és hallgat! - Megvan rá az oka (Második rész)

n) „Kiemelten hangsúlyozom, hogy az **(biztosító neve)** Biztosító elleni vádak kizárólagosan valós tényekkel vannak igazolva, melyek eredete maga az **(biztosító neve)** Biztosító Zrt. által kiadott hiteles okmányokból áll. Itt nem újbóli kivizsgálásról van szó, hanem az elkövetett gazdasági bűncselekmény sorozat miatti felelősségre vonásról”.

Youtube video elérhetősége - Az **(biztosító neve)** Biztosító mindent tagad és hallgat! - Megvan rá az oka! (Második rész)”

A jogsértés megállapítása mellett kérte kötelezni az alperest a jogsértés abbahagyására oly módon, hogy távolítsa el az internetes weboldalakról a kifogásolt tényállításokat, továbbá a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől akként, hogy a jövőben a sérelmezett valótlan tényállításoknak megfelelő közleményt ne jelentethessen meg.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elismerte, hogy a kifogásolt közleményeket ő írta, illetve jelentette meg, védekezése szerint azonban azok csak a saját peres ügyével kapcsolatos véleménynyilvánítások voltak, a sérelmeit kívánta a nyilvánosság elé tárni annak érdekében, hogy másokat segítsen jogaik érvényesítésében. Hangsúlyozta, az általa megfogalmazottak nem tényállítások, hanem értékítéletet, bírálatot tartalmazó véleménynyilvánítások, amelyekkel szemben a felperesnek, mint széles ügyfélkörrel rendelkező gazdasági társaságnak nagyobb a tűrési kötelezettsége. Álláspontja szerint a felperes a teljes szövegből bizonyos részeket kiragadott, a teljes szövegkörnyezetet nem vette figyelembe, a maga részéről pedig levezette és pontos számításokkal alátámasztotta saját következtetéseit.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa létrehozott biztositobank.hu weboldalon, valamint a youtube.com videómegosztón - Youtube video elérhetősége - alatt a keresetlevél a-k. és m-n. pontjaiban megjelölt szövegrészekben valótlan tartalmú tényállítást közölt. Kötelezte az alperest, hogy három napon belül távolítsa el a megjelölt szövegrészeket a biztositobank.hu és youtube.com megjelölt internetfelületekről. Eltiltotta az alperest minden olyan jövőbeli kijelentéstől, amelynek tartalma: az **(biztosító neve)** Biztosító olyan elszámolási módszert alkalmaz, amely során euró tízmilliókat, forint százmilliókat, időnként forint milliárdokat helyez el, vagy von ki az eszközalapokból, így manipulálva az eszközalapok értékét, saját magának hasznot, az ügyfeleknek kárt okozva. Határozatának indokolása szerint vizsgálta, hogy az alperesi közlések véleménynyilvánításnak vagy tényállításnak minősülnek arra is figyelemmel, hogy a véleménynyilvánítás csak akkor eredményezi a jóhírnév sérelmét, ha minden ténybeli alapot nélkülözve tartalmaz elmarasztaló értékítéletet. A kifogásolt alperesi szövegrészeket tényállításnak minősítette, rámutatva, az alperes az eszközalapok felperesi kezelésére és manipulálására vonatkozóan tett kijelentéseket, a felperes cselekvéseit törvényellenesnek, az ügyfeleknek kárt okozó magatartásként jelenítette meg. Kiemelte, egy gazdálkodó szervezet üzletmenete, fő tevékenységi körében kifejtett cselekvése olyan objektív mozzanat, amely tényszerűen dokumentált és vizsgálható is. E tényállítások valóságát azonban az alperes a perben nem bizonyította, az általa hivatkozott PSZÁF határozat nem tartalmazott elmarasztaló megállapítást arra vonatkozóan, hogy a felperes saját tőkét mozgatna az eszközalapokban, illetve az ügyfél rendelkezése nélkül végezne az eszközalapok között átcsoportosítást, tőke kivonást. Erre figyelemmel a per tárgyát képező alperesi közléseket valótlan tényállításoknak minősítette, amelyek alkalmasak a felperes jó üzleti hírnevének megsértésére, a pénzügyi, gazdasági tevékenységébe vetett bizalom megingatására.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró Szegedi Ítéltábla a Pf.II.20.065/2014/20. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A felperes másodfokú eljárással kapcsolatos költségét 95 000 Ft-ban, az alperesét 75 000 Ft-ban állapította meg. Határozatának indokolása szerint egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a per tárgyává tett közlések olyan tényállítások, amelyek a felperesre nézve sérelmesek, egyben alkalmasak az üzleti jóhírneve megsértésére. Rámutatott ugyanakkor, hogy az alperes bizonyíthatja, hogy az általa megfogalmazott tények valósak. A megismételt eljárás során az elsőfokú bíróság feladatává tette a bizonyításra szoruló tények körének pontosítását, majd ennek függvényében az alperesi tényállítások valóságtartalmának megítélése érdekében szakértői bizonyítás elrendelését.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás eredményeként hozott ítéletében az alapeljárásban hozott ítéletével azonos tartalmú döntést hozott, a kereset tárgyává tett alperesi tényállításokat valótlan tartalmú tényközlésnek minősítette és a korábbival egyező módon fogalmazta meg az alperes

eltiltását a jövőbeni jogsértő kijelentések tételét illetően. A 8.P.20.688/2015/7. számú ideiglenes intézkedést elrendelő végzését hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 245 000 Ft perköltséget, míg az állami adóhatóságnak 95 000 Ft eljárási illetéket.

Határozatának indokolása szerint a perben szakértőként kirendelt **(T.) Kft.** és a nevében eljáró szakértő 1 pénz- és tőkepiaci szakértő szakvéleményét a tényállás megállapítására alkalmatlannak ítélte, miután konkrét adatok és bizonyítékok nélkül csupán vélelmezte az eszközalapokat érintő manipulálást. Kiemelte, a szakvélemény alapján nem volt megállapítható, hogy a véleményt milyen adatok összehasonlítása eredményeként alkotta, a manipulálásra utaló megállapítása milyen közgazdasági összefüggéseken alapul, ugyanakkor a felperes által csatolt magánszakértői véleményeket, így **(szakértő 2. neve)** és **(szakértő 3. neve)** szakmai megállapításait alkalmasnak találta a perben kirendelt szakértői vélemény aggályossá tételére. A szakértői vélemények közötti ellentmondások kiküszöbölése érdekében a perben új szakértőként rendelte ki a felperes megbízása alapján korábban magánszakértői véleményt készítő **(szakértő 3. neve)**ot, a szakértő elleni alperesi kizárási kérelmet pedig mint alaptalant elutasította. Az adó, járulék, pénz- és tőkepiaci, valamint könyvszakértői ismeretekkel rendelkező szakértő véleményét aggálytalanként elfogadta és megállapította, hogy a keresetben közölt tényállítások valóságtartalmát az alperes sikerrel nem bizonyította, **(szakértő 3. neve)** szakvéleménye egyenesen cáfolja azokat. A szakvélemény alapján rámutatott, a befektetési eszközalapok nettó eszközértékének változása természetes jelenség, nem tekinthető a **(szakértő 1. neve)**-féle szakvélemény szerinti „különös összefüggésnek”. Hangsúlyozta, az eszközalapok értéke a napi árfolyamváltozás függvényében folyamatosan módosul, így - utalva a **(szakértő 2. neve)** magánszakértő szakvéleményében foglaltakra is - nem lehetséges, hogy a befektető veszteség nélkül vesz ki az alapból befektetést akkor, amikor az már veszteséges. Kiemelte, egy adott eszközalap tekintetben a veszteséget és a nyereséget az egyes befektetések tulajdonosai egyformán viselik, illetve részesülnek a hozamból, így a szakértő 1 szakértő által feltételezett manipulálásra nincs lehetőség. Utalt arra, **(szakértő 1. neve)** egyetlen eszközalap számainak vizsgálatából általánosított, nem jelölte meg azokat a hírleveleket, amelyekhez a hozamszámlálóval kapcsolatos hibákat társította, így nem ítélt meg, valóban voltak-e hibák, azok alkalmasak-e a befektetők megtévesztésére, megkárosítására. Az ISIN kódokkal kapcsolatos alperesi okfejtést illetően - ugyancsak **(szakértő 3. neve)** szakvéleményére utalva - rámutatott, a befektetési eszközalapoknak nincs ISIN-kódja, miután az nem értékpapír, így azt a felperesnek feltüntetnie sem kellett, az ezzel kapcsolatos alperesi kifogások értelmezhetetlenek. Nem fogadta el azt az alperesi érvelést sem, miszerint a felperes, illetve a **(L.) Befektetési Alapkezelő** által kiadott hírlevelek adatai manipuláltak. **(szakértő 3. neve)** szakvéleménye alapján megállapította, a hírlevelekben csupán a múltbeli hozamok jelennek meg, amelyek adott esetben negatív értéket is képviselhetnek.

Az alperes által a perben csatolt és **(szakértő 4. neve)** által készített magánszakvéleményt nem ítélte alkalmasnak a **(szakértő 3. neve)**-féle szakértői véleményben foglaltak kétséges tételére, hangsúlyozva, a magánszakvélemény sem jutott arra a következtetésre, hogy a felperes az eszközalapokkal a keresetben foglaltak szerint manipulál. Mint sürgőstelen, mellőzte **(szakértő 3. neve)** és **(szakértő 4. neve)** együttes meghallgatását.

A szakértői bizonyítás eredményeként megállapította, hogy az alperes a per tárgyává tett tényállítások valóságtartalmát bizonyítani nem tudta, azaz valótlanul állította, hogy a felperes saját tőkét mozgat az eszközalapokban és manipulálja azok értékét saját hasznára, illetve az ügyfelek kárára. E valótlan tényállításokat alkalmasnak ítélte a felperes jó üzleti hírneve megsértésére, ezért megállapította a jogsértés tényét és eltiltotta az alperest a további jogsértő kijelentések tételétől.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen előterjesztett fellebbezésében az alperes elsődlegesen annak megváltoztatását, a kereset elutasítását, míg másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével az eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Fellebbezése indokaként továbbra is hivatkozott arra, hogy a felperes magánszakértője, **(szakértő 3. neve)** a perben igazságügyi szakértőként nem lett volna kirendelhető, a bíróságnak más szakértő bevonásával kellett volna a bizonyítási eljárást lefolytatnia. Erre figyelemmel szakértő 1 és **(szakértő 4. neve)** szakvéleményét kérte a tényállás alapjaként elfogadni. Az ügy érdemét illetően fellebbezésében az elsőfokú eljárás során tett tényállításait változatlanul fenntartotta. Felsorolta azokat az eszközalapokat, amelyek mind forintban, mind euróban nyilván vannak tartva, táblázatba foglalva csatolta az eszközalapok százalékos változását, a felperes által közölt hozaminformációkat, az arra vonatkozó hírleveleket, saját számításait. Hangsúlyozta, a forint és euró alapú eszközalapok kódjai azonosak, ennek ellenére az eszközértékek százalékos változása, valamint a hozaminformáció között jelentős eltérések láthatók, amely eltérések alátámasztják a felperes nyereségre-veszteségre való manipulálási tevékenységét. Megjelölte azokat az eszközalapokat, amelyek tekintetében kiadott hírlevelek megjelenésének dátuma alapján megállapítható az indulási dátumok megváltoztatása, ez pedig álláspontja szerint egyértelműen a hozamszámlálással történő manipulálást igazolja. Utalt szakértő 1 szakvéleményére, aki az eszközalapok kiindulási dátuma megváltoztatását alkalmasnak ítélte a befektetők megtévesztésére és a károkozásra. **(szakértő 4. neve)** szakvéleménye alapján kiemelte, a felperes 2011. november 30-iki hírlevele tájékoztatást adott az alapok összeolvadásáról, azok időpontjáról, a későbbi hírlevelekben azonban a változások már nem nyomon követhetőek, ami a befektetők számára követhetlenné tette a hozam adatok számítását. Ezzel a felperes a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. tv. rendelkezéseit is megsértette. Tévesnek ítélte **(szakértő 3. neve)** megállapítását, miszerint a befektetési eszközalapoknak nincs ISIN-kódja, ezt a felperes által kiadott hírlevelek cáfolják, ugyanis a már hivatkozott hat eszközalap tekintetében a felperes maga tüntette fel azokat a hírleveleiben. Hangsúlyozta, a felperes a teljes eszközalap állományát a törvényi előírásokkal ellentétesen, az egyedi eszközalapokat azonos ISIN azonosítóval, de eltérő árfolyammal és eszközértékkel, különböző devizanemben forgalmazza, amivel az ISIN azonosítóról szóló 20/2014. (VI.3.) MNB rendelet előírásait sérti. Rámutatott, dr. **(szakértő 4. neve)** szakértő valószínűsítette, hogy az ügyfelek tájékoztatására nem került sor teljes körűen, több esetben jogszabálysértő volt az ISIN azonosítók feltüntetése, így a fogyasztók nem kaptak megfelelő információkat a valóságos befektetési alternatívákról és nem tudtak számukra megfelelő objektív adatokkal alátámasztható döntéseket hozni, ami ugyancsak alkalmas a befektetők megkárosítására. Megítélése szerint a perben nem lett volna mellőzhető **(szakértő 4. neve)** személyes meghallgatása a szakvélemények közötti ellentmondások tisztázása érdekében, ennek elmaradása indokoltá teszi az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Kifejtette, nem volt eljárásjogi akadálya annak, hogy az elsőfokú bíróság **(szakértő 3. neve)**ot rendelje ki perbeli szakértőként, az ezzel kapcsolatos és az általa az elsőfokú eljárásban kifejtett érveit változatlanul fenntartotta. A fellebbezés érdemét illetően kifejtette, a forintban és az euróban vezetett alapok eltérő eredménye jelen per tárgyát nem képezi, az alperes ezzel kapcsolatban tényelődást 2015. február 20. előtt nem tett, így ebből következően ilyen állítással szemben a felperes jogvédelmet nem is kérhetett. Vitatta, hogy a hírlevelek megtévesztésre, manipulációra, a vesztes múltbeli hozamok eltüntetésére irányultak volna. Előadta, a hírlevelekben feltüntetett indulási dátumok változásának oka az eszközalapok mögött álló befektetési alapokban bekövetkezett strukturális változás volt, amelyet **(szakértő 3. neve)** szakvéleménye is megerősített. Kiemelte, e tekintetben nem fogadható el szakértő 1 szakvéleménye, amelyről az elsőfokú eljárásban bebizonyosodott, hogy téves és megalapozatlan, míg a **(szakértő 4. neve)** és **(szakértő 3. neve)** szakvéleményei közötti eltéréseket **(szakértő 3. neve)** utóbb megnyugtatóan tisztázta, így a tényállás alapjául kizárólag ez utóbbi szakvélemény fogadható el.

Hangsúlyozta, az alperes az ISIN azonosítókkal kapcsolatos kifogásait első ízben az alapeljárást követő másodfokú eljárásban tette meg, így az érdemben nem vizsgálható. Ugyanakkor továbbra

sem ítélte értelmezhetőnek az alperes ISIN-kódokkal való manipulációra utalását, különös tekintettel arra, hogy az alperes összemosza az eszközalapok és a mögöttes befektetési alapok fogalmát, ezért következtetései is tévesek. Nem vitatta, hogy a mögöttes befektetési alapoknak van azonosítási kódja (ISIN), miután az értékpapír, az alperes tényállításai azonban nem ezt, hanem a felperes által kínált eszközalapokat érintik, amelyek ilyen kóddal nem rendelkeznek, így a felperesi manipuláció ez okból is fogalmilag kizárt. Megítélése szerint az alperesi magánszakértő személyes meghallgatásának mellőzése nem eredményezi az ítélet megalapozatlanságát, így annak hatályon kívül helyezése nem indokolt, ahogyan szükségtelen a perben további bizonyítás lefolytatása is.

A fellebbezés **alaptalan.**

Amint azt az ítélet tábla a hatályon kívül helyező végzésében már kifejtette, az alapeljárás során az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes által tett tényállítások alkalmasak a felperes üzleti jóhírnevének csorbítására, a róla kialakított általános társadalmi értékítélet negatív befolyásolására, így azok valósága esetén a felperes személyiségi jogainak megsértése megállapítható. Miután az alapeljárásban erre vonatkozó bizonyítási eljárás nem került lefolytatásra, a megismételt eljárás során az alperesnek a személyiségi jogsértés következményei alóli mentesülés érdekében azt kellett bizonyítania, hogy tényállításai valósak. A per tárgyává tett alperesi kijelentések lényege, hogy a felperes az eszközalapok manipulálásával megkárosítja az ügyfeleit, manipulál a hozamszámlálóval, az eszközalapok értékeivel, a vesztes eszközalapok vesztes múltjának eltüntetésével, manipulál nyereségre / veszteségre. A fenti tényállítások valóságtartalmának bizonyítása a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint az alperes kötelezettsége volt, a per tárgyává tett kijelentések tartalmának elemzése, valós vagy hamis voltuk megítélése pedig olyan különleges szakértelmet igényelt, ami szakértői bizonyítás lefolytatását tette szükségessé.

A megismételt elsőfokú eljárás során négy szakértő - közöttük két magánszakértő - terjesztett elő szakvéleményt, így elsőként abban a kérdésben kellett az ítélet táblának állást foglalnia, hogy mennyiben értékelhetők bizonyítékként a szakvélemények, különösen **(szakértő 3. neve)** szakvéleménye, aki a perben magánszakértőként és a bíróság által kirendelt szakértőként egyaránt eljár.

A polgári eljárásjog egyik lényeges alapelve a szabad bizonyítás elve (Pp. 3. § (5) bekezdés), amelynek értelmében a bíróság alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához, illetve meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve. Ebből következően nincs akadálya annak, hogy a peres felek valamely szakkérdésben olyan írásbeli véleményt, ún. magánszakvéleményt csatoljanak az iratokhoz, amely nem a bíróság által kirendelt szakértőtől származik. A bírói gyakorlat az objektív tényfeltárás igényével készített magánszakvéleményt a bíróság által kirendelt szakértő által készített szakvéleménnyel vonja egy tekintet alá abból a szempontból, hogy azt ugyancsak bizonyítékként kezeli és értékeli a perben. A magánszakértői vélemény ugyanis nem egyszerűen a fél - szakmai kérdésben tett - előadása, hanem olyan egyedi, a Pp. 166. § (1) bekezdésében nem említett sui generis bizonyítási eszköz, amelyet a bíróság a szabad bizonyítás keretén belül értékelni köteles. A magánszakértői vélemény megállapításai alkalmasak lehetnek arra, hogy a szakértő véleményét aggályossá tegyék, annak bizonyító erejét lerontsák. Ha a perszakértői és a magánszakvélemény között ellentmondás mutatkozik, az a szakvélemények ütköztetésével oldható fel, amely a szakértők meghallgatásával lehetséges, ennek eredménytelensége esetén pedig a perben új szakértő kirendelésére kerülhet sor. Az sem kizárt, hogy a bíróság a magánszakvélemény készítőjét rendelje ki a perben új szakértőként (BDT2012. 2636.). Ennek csak akkor van eljárásjogi akadálya, ha a magánszakértővel szemben a

Pp. 178. §-ában foglalt - egyebek között a Pp. 13. § (1) bekezdés a), b) c) és e) pontjára visszautaló -, taxative felsorolt valamely kizárási ok áll fenn. Ezek közül az alperes álláspontja szerint a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontja szerinti kizárási ok valósult meg, megítélése szerint ugyanis a felperes megbízása alapján magánszakvéleményt készítő szakértőtől nem várható el tárgyilagos, elfogulatlan vélemény kialakítása, ezért a perben szakértőként nem rendelhető ki. Ez a tény azonban önmagában nem ad alapot az elfogultság megállapítására. A magánszakértőként eljáró **(szakértő 3. neve)** a bíróság felhívása alapján úgy nyilatkozott, hogy nem elfogult, szakvéleménye kialakítása során kizárólag szakmai szempontokat tartott szem előtt, emellett a perben nem merült fel olyan objektív tény, amiből a szakértő elfogultságára lehetett volna következtetést levonni. A szakértő elfogultságára utalhatott volna, ha a szakvéleménye kirívóan, vitathatatlanul szakszerűtlen, esetegesen iratellenes megállapításokat tartalmaz, ilyen azonban a szakvéleményről nem állapítható meg. Lényeges emellett, hogy a szakértő kirendelésekor hatályos, az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. tv. 13. § (4) bekezdés a) pontja szerint a szakértő köteles az ott megjelölt határidőn belül bejelenteni a vele szemben fennálló kizárási okot. **(szakértő 3. neve)** ilyen okot nem jelentett be, ellenkezőleg, a perben elfogulatlanságáról nyilatkozott. Mindezekre figyelemmel a perben valamennyi szakértői véleményt, azaz a kirendelt szakértők és a magánszakértők véleményét egyaránt értékelni kellett abból a szempontból, hogy azok alkalmasak-e az alperesi állítások igazolására. Csupán megjegyzi az ítéletábra, ha elfogadható lenne az alperes érvelése **(szakértő 3. neve)** korábbi magánszakértői tevékenységére alapított elfogultságát és az ebből eredő kizárás szükségességét illetően, úgy nemcsak **(szakértő 3. neve)** szakvéleménye nem lenne a perben bizonyítékként felhasználható, hanem az alperes megbízása alapján szakvéleményt készítő **(szakértő 4. neve)** magánszakvéleménye sem lenne figyelembe vehető.

Az elsőfokú bíróság által a perben kirendelt **(T.) Kft.**, illetve a szakvéleményt elkészítő szakértő 1 bizonyítottan tekintette az eszközalapokban elhelyezett pénzeszközök átcsoportosításával végzett manipulációt és az ügyfelek ezzel való megkárosítását, emellett vélelmezte, hogy a manipulációt a felperes követte el. Ezt a megállapítását arra alapította, hogy különös összefüggés tapasztalható a hozam és a nettó eszközérték változásai között. Kifejtette, annak ellenére, hogy a biztosításban befektetőként résztvevők évente mindössze egy-két alkalommal változtatnak a befektetési portfóliójukon, jelentős összegben változtatják a hozamoknak megfelelően befektetett pénzüket. Megállapíthatónak ítélte, hogy valaki az ügyfelek hozzájárulása nélkül végzett az eszközalapokban átcsoportosításokat, azaz rendszeresen tőkét vont ki a később veszteségessé váló eszközalapokból és azt a később nyereségessé vált alapokba helyezte át. Ezzel a többi befektető kárára nyereséget realizált, illetve veszteségtől mentesült. Bizonyítottan találta a hozamszámláló manipulálását is.

A felperes megbízása alapján eljáró **(szakértő 2. neve)** magánszakvéleménye - amit a perben utóbb kirendelt **(szakértő 3. neve)** szakvéleménye is megerősített - továbbá **(szakértő 2. neve)** és szakértő 1 együttes meghallgatásának eredménye egyértelművé tette a fenti szakértői megállapítások és ezzel együtt az egész **(szakértő 1. neve)**-féle szakvélemény megalapozatlanságát. **(szakértő 2. neve)** logikusan, érthető módon levezette, hogy az eszközérték megváltozása és a hozam szükségszerűen összefügg. Ez - ellentétben a **(T.) Kft.** által különösnek ítélt összefüggéssel - nem tekinthető különösnek vagy szokatlannak, hanem a befektetések esetén a hozamszámítás módjából következik. Ha ugyanis nincs tőkekivétel, vagy tőkebefektetés, a hozam csökkenésével, vagy növekedésével azonos arányban csökken vagy nő a nettó eszközérték, ezért a mutatók együttmozgása valójában törvényszerű. szakértő 1 nem tudta megcáfolni **(szakértő 2. neve)** fenti érvelésének helyességét, és nem tudta alátámasztani a saját szakvéleményében részletezett álláspontját, a tárgyaláson foganatosított meghallgatásuk során pedig egyetértett **(szakértő 2. neve)** ezzel kapcsolatos levezetésével (42. számú jegyzőkönyv 8. oldal, 2, 3. bekezdés). Lényeges továbbá, hogy szakértő 1 a tárgyaláson módosította a szakvéleményét és már nem állította, csupán vélelmezte, hogy az egyes

eszközalapok közötti pénzmozgások a veszteség realizálása előtt történtek. Ezt az általa felállított vélelmet azonban semmivel nem tudta alátámasztani. Ezzel szemben **(szakértő 2. neve)** az általa vizsgált eszközalap adataiból gyanús pénzmozgásra nem tudott következtetést levonni. Kifejtette, fogalmilag értelmezhetetlen, hogy veszteség nélkül történjen kivétel az eszközalapból akkor, amikor az már veszteséges. „Az sem értelmezhető, hogy előbb kiveszi, mint ahogy veszteséges lenne, azért mert egy adott pillanatban honnan tudja a befektető, hogy később veszteséges vagy nyereséges lesz az alap” (42. sz. jegyzőkönyv 8. oldal).

szakértő 1 személyes meghallgatása során elismerte, nem állt rendelkezésére adat arra vonatkozóan, hogy napi szinten hogyan alakul a hozam, kizárólag a havi összesítéseket vizsgálta, míg **(szakértő 2. neve)** kifejtette, az eszközalapokba történő befektetés úgy történik, hogy minden nap a napi érvényes árfolyamon lehet vásárolni, illetve eladni befektetési egységet. A napi érték változása, vagyis az előző napi hozam mindenki számára ismert, így a havi hozam nem egyetlen alkalommal, a hónap végén jelenik meg, hanem az egy befektetési jegyre jutó eszközérték napi változásainak összegéből adódik. Ezt az érvelését szakértő 1 is elfogadta, következésképp a napi árfolyamjegyzés miatt nem tudható, hogy az alap befektetői milyen hozamot értek el, ezért a havi adatokból csak korlátozott következtetések vonhatók le.

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy szakértő 1 szakértő nem tudta megjelölni, hogy mi a hozamszámláló, miközben annak manipulálását állította, így szakvéleménye megdőlt, az a tényállás alapját nem képezheti.

(szakértő 4. neve) az alperestől kapott megbízást egyfelől arra vonatkozóan, állapítsa meg, valósak-e az alperes tényállításai, a felperes manipulálta-e az adatokat, másfelől véleményezze **(szakértő 3. neve)** szakvéleményét. A magánszakértő a rendelkezésére bocsátott dokumentumok vizsgálata, illetve részletes elemzése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a befektetőknek adott felperesi tájékoztatás nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak és ellentmondásban volt a nemzetközi adatokkal, információkkal. Valószínűsítette továbbá, hogy a befektetők több esetben nem kaptak megfelelő információkat a valóságos befektetési alternatívákról. Azt azonban a magánszakvélemény sem állította, hogy a felperes manipulált az eszközalapokba befektetett pénzeszközök átcsoportosításával és ezzel megkárosította a befektetőket. Ebből következően ez a magánszakvélemény nem alkalmas arra, hogy azzal az alperes eleget tegyen az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének. A magánszakértő a továbbiakban vizsgálta **(szakértő 3. neve)** szakvéleményét, annak egyes megállapításaival egyetértett (kereseti kérelem h), i), j), k) pontok), míg más megállapításaival kapcsolatban az volt az észrevétele, hogy azok nem alkalmasak az alperes per tárgyát képező állításainak cáfolatára. Kifejtette, **(szakértő 3. neve)** a szakvéleményében ugyan úgy nyilatkozott, nem talált a peranyagban arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a felperes nyereségre, vagy veszteségre manipulálja az eszközalapok havi eredményét, ezt a megállapítását azonban bizonyítékokkal nem támasztotta alá, azaz nem cáfolta az alperes ezt érintő állításait. A magánszakértő kiinduló pontja azonban téves. A perben ugyanis nem a felperest terhelte a bizonyítás, tehát nem neki kellett az alperesi állításokat cáfolni, hanem az alperesnek kellett igazolnia, hogy a felperes által kifogásolt állítások valós tartalmúak. A szakértőnek **((szakértő 3. neve))** pedig nem volt feladata felkutatni olyan bizonyítékokat, amelyek az alperesi állítások valóságtartalmát megdöntik, a szakértő a rendelkezésére bocsátott okiratok és kimutatások alapján alkotott szakvéleményt, azok alapján pedig az alperesi állítások valósága nem volt igazolható.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy **(szakértő 4. neve)** személyes meghallgatása, továbbá a **(szakértő 4. neve)** és a **(szakértő 3. neve)**-féle szakvélemény ütköztetése szükségtelen volt. Tény, hogy e két szakvélemény között voltak ellentmondások, de a végkövetkeztetést illetően - nevezetesen, hogy nem volt megállapítható a felperes részéről manipulálás - egyetértettek, így nem volt olyan ellentmondás, ami miatt mellőzhetetlen lett volna a két szakértő együttes meghallgatása.

(szakértő 2. neve) és (szakértő 3. neve) szakvéleményének annyiban van a perben jelentősége, amennyiben azok alkalmasak szakértő 1 és a (szakértő 4. neve) szakvéleményének megdöntésére és az alperesi érvek cáfolatára. A hivatkozott szakvélemények erre alkalmasak, mi több igazolják, hogy az alperes állításai valótlank.

Az ítéletábra a továbbiakban az alperes fellebbezésében felhozott egyéb érvek megalapozottságát vizsgálta, de - az alábbiakban részletezendők szerint - azok alapján sem találta igazoltnak a kifogásolt alperesi tényállítások valóságát.

Az alperes hivatkozott fellebbezésében arra, hogy a forintban és az euróban vezetett eszközalapok eltérő eredményt mutatnak, ami a veszteségre, illetve nyereségre való manipulálást igazolja. A felperesnek hat olyan eszközalapja van, amely forintban és euróban egyaránt nyilván van tartva, az alperes csatolta az erre vonatkozóan a felperes által havi rendszerességgel kiadott hírleveleket (A/1/1, A/1/2.). Állította, hogy az eurós és forintos hírlevelekben az érintett eszközalapokra vonatkozóan megadott információk, a különböző kódok szó szerint megegyeznek, ennek ellenére a forintos és az eurós eszközalapok esetén az eszközértékek százalékos változása, valamint a hozaminformáció jelentős eltérést mutat, amit a (szakértő 4. neve)-féle szakvélemény 13. oldalának utolsó előtti bekezdésében foglaltak is alátámasztanak. A felperes ezzel szemben kifejtette, a forintban és euróban vezetett eszközalapok eltérő eredménye a per tárgyát nem képezheti, a felperes által kifogásolt alperesi tényállítások között ez nem szerepelt, ezért erre vonatkozóan a felperes nem kérhetett a perben jogvédelmet sem. Az ítéletábra egyetért a felperes álláspontjával, így az alperes fenti érvelése csupán annyiban vizsgálható, az alkalmas-e annak alátámasztására, hogy a felperes manipulálta az eszközalapokat. Az alperes azonban maga sem jelölte meg, hogy az általa hivatkozott eltérés hogyan támasztaná alá a manipulálásra vonatkozó állítását, és bár hivatkozott e tekintetben a (szakértő 4. neve) által készített szakvéleményre, a manipulálás tényét azonban a szakértő sem tekintette bizonyítottnak.

Az alperes fellebbezésében azt is állította, hogy a felperes manipulált a hozamszámlálóval oly módon, hogy eltüntette az eszközalapok veszteséges múltját, a hírlevelekben különböző indulási dátumokat közölt. Hivatkozását szakértő 1 és a (szakértő 4. neve) szakvéleményével kívánta alátámasztani.

szakértő 1 vizsgálata eredményeként azt állapította meg, hogy a hírlevelek és a hozamszámláló téves adatai hamis képet mutatnak az egyes befektetési alapok teljesítményéről és ezáltal megtéveszthették a befektetőket, ezzel pedig kárt okozhattak nekik. A szakértő azonban nem ismerte a hozamszámláló fogalmát, annak lényegét, így nem vonhatott le okszerű következtetést a befektetők megtévesztésére, illetve megkárosítására sem. (szakértő 4. neve) pedig azt kifogásolta, hogy az egyes eszközalapok indulási dátumai a felperes hírlevelében változtak. Kifejtette, a luxemburgi alapkezelő 2011-ben több alapot beolvasztott más hasonló profilú eszközalapba. Ezt követően egy ideig a hírlevelekben ezen újonnan létrejött eszközalapok összeolvadási, indulási dátumait szerepeltette indulási dátumként, később viszont az eredeti alap indulási dátumát tüntette fel a hírlevélben anélkül, hogy ennek a változásnak az indokáról tájékoztatást adott volna, ezáltal a hozamszámítás szempontjából lényeges körülmény tekintetében a befektetők nem rendelkeztek megfelelő információval. A felperes azonban ezt cáfolta és állította, a múltbeli hozamok fel voltak tüntetve a hírlevelekben, az alapok indulási dátuma nem alkalmas a befektetők megtévesztésére. Magyarazatként előadta, az indulási dátumok változásának oka az eszközalapok mögött álló befektetési alapokban bekövetkezett strukturális változások voltak. Ettől függetlenül az alperes által kifogásolt hírlevelek minden esetben tartalmaztak múltbeli hozaminformációkat, a hírlevél kiadását megelőző öt évre vonatkozóan, beleértve a negatív hozamokat is. (szakértő 3. neve) szakvéleménye

mindezt megerősítette, hangsúlyozva, hogy a hírlevelek megtévesztésre, manipulációra, a vesztes múltbeli hozamok eltüntetésére nem voltak alkalmasak. E tekintetben a **(szakértő 4. neve)**-féle szakvélemény sem tartalmaz konkrét megállapítást az eszközalapok manipulációját illetően, kizárólag arra utalt a szakértő, hogy a befektetők nem rendelkezhetnek az összes szükséges információval. Lényeges ugyanakkor, hogy **(szakértő 4. neve)** magánszakvéleménye és **(szakértő 3. neve)** szakvéleménye közötti eltérések utóbb **(szakértő 3. neve)** meghallgatása eredményeként tisztázhatóak voltak, így nem volt következtetés levonható az eszközalapok manipulációjára vonatkozóan.

Az alperes hivatkozott a továbbiakban arra, hogy a felperes az egyedi eszközalapokat azonos ISIN-azonosítóval, eltérő árfolyammal és eszközértékkel különböző devizanemben forgalmazza, és ezzel megszegi a 20/2014. MNB rendelet előírásait. A felperes álláspontja helytálló a tekintetben, hogy az alperes a fenti kifogását csak a megelőző másodfokú eljárás során terjesztette elő, így e hivatkozásnak a jogvita érdemi elbírálása szempontjából annyiban van jelentősége, amennyiben alkalmas az alperesi állítások valóságtartalmának igazolására. **(szakértő 3. neve)** szakvéleményében rámutatott, az eszközalapok nem azonosak a mögöttes befektetési alapokkal, ISIN-kódja pedig csak ez utóbbiaknak van, az eszközalapoknak nincs. A felperes ügyfelei az eszközalapok között választhattak, azok nem rendelkeznek ISIN-kóddal, így az azzal való felperesi manipuláció fogalmilag kizárt, ez az alperesi felvetés nem is értelmezhető. Emellett az alperes maga sem fejtette ki, az ISIN-kódokkal kapcsolatos érvelése - annak helytállósága esetén - miként igazolná a manipulálásra vonatkozó állításait, ezek között milyen összefüggés mutatkozik. Lényeges, hogy ilyen összefüggést **(szakértő 4. neve)** sem tudott kimutatni magánszakvéleményében, erre figyelemmel az ISIN azonosítókra vonatkozó hivatkozás a felperesi manipulálás igazolására nem alkalmas.

A fentiek összegzéseként megállapítható, hogy az alperes nem tudott eleget tenni az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének, nem igazolta, hogy a kereset tárgyává tett tényállítások tartalma valós, ezért az elsőfokú bíróság érdemben helyesen döntött a jogsértés megállapításáról, az alkalmazott jogkövetkezményekről, ezért az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes fellebbezési eljárási költségeinek megfizetésére, amelynek összegét az ítélet az 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapította meg.

Szeged, 2017. október 4.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró